რუსეთის სოციალ-დემოკრატიული მუშათა პარტია | ოთხშაბათი, 15 ნოემბერი 1917 წ.

პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

ბრძოლა

გაზეთი გამოდის ყოველ დღე. ფული [illegible] გზავნეს შემდეგი ადრესით: Тифлисъ, Георгіевская ул. № 1, для груз. газ. „Брдзола". კორესპონდენციები და სხვა ყოველგვარი წერილები—რედაქციის სახელზე შემდეგი ადრესით: Тифлисъ. Гановская ул. № 3. Редакція груз. газ. „Брдзола". გაზეთი ღირს წლის ბოლომდი 4 მ., 1 თვით 2 მ. განცხადებები დაიბეჭდება მხოლოდ უკანასკნელ გვერდზე და სტრიქონი პეტიტის ღირს 20 კ.

ფასი 10 კ.

№ 35 რუსეთის ს.-დ. მუშ. პარ. (ბოლშევიკების) კავკ. საოლქო და თფილისის კომიტეტების ორგანო. 35

გაუმარჯოს საბჭოების რევოლიუციონურ მთავრობას.

მუშებო, სალდათებო, გლეხებო, მედგრათ დაუჭირეთ მხარი მუშების და გლეხების მთავრობას!

ამხანაგებო მუშებო, გლეხებო, სალდათებო, ქალაქის და სოფლის ღარიბ-ღატაკნო!

დამფუძნებელ კრების

№ 5 არჩევნებში მხარი დაუჭირეთ პროლეტარიატის პარტიას, ხმა მიეცით ინტერნაციონალისტ-სოციალდემოკრატების ბოლშევიკების სიას **№ 5**

რევოლიუცია და საბოტაჟი.

რევოლიუცია კლასთა ბრძოლის უმაღლესი ფორმაა. კლასთა ბრძოლა კი ბრძოლაა პოლიტიკური ძალა-უფლებისათვის. ოქტომბრის რევოლიუციამ ჩამოართვა პოლიტიკური ძალა-უფლება კონტრ-რევოლიუციონურ ბურჟუაზიას, რომელსაც მეთაურობდა კერენსკი და გადასცა იგი პროლეტარიატს და ღარიბ გლეხობას. ამ პოლიტიკური ძალა-უფლების გამომხატველია სახალხო კომისართა საბჭო, რომელიც ძირითად წარმოადგენს ბურჟუაზიის წინააღმდეგ.

ბურჟუაზია ცხადია არ სთმობს თავის ძალა-უფლებას და ყოველ ღონეს ხმარობს მის უკან დასაბრუნებლათ. მაგრამ რა გზით შეიძლება ამის მიღწევა?

ბურჟუაზია უკვე იმდენათ ნდობა დაკარგულია, მის წინააღმდეგ ისე აღშფოთებული და გაპროტესტებულია ხალხი, რომ წარმოუდგენელია მან აშკარათ მიმართოს ხალხს—ნდობა გამომიცხადეთ, მუშების და გლეხების მთავრობა დაამხეთ და ისევ მე მომანიჭეთ ძალა-უფლებაო. ხალხმა უკვე საკმაოთ იწვნია რას ნიშნავს ბურჟუაზიის ბატონობა, რას ნიშნავს მისდამი ნდობის გამოცხადება და უკვე დამხობილ ბურჟუაზიის ძალა-უფლებას ის თავის ხელით არ აღადგენს.

თავისთავათ ბურჟუაზია კი მცხოვრებთა მეტათ უმცირეს და უმნიშვნელო ნაწილს წარმოადგენს და მაშასადამე ძალით ვერაფერს გაიტანს. მას ვერაფერს უშველის იუნკრები და ქალთა ბატალიონები და თუნდაც ნაწილი კაზაკებისა, როცა მის წინააღმდეგ მთელი ხალხია დარაზმული. ამ მხრით მეტათ უიმედოთ აქვს ბურჟუაზიას საქმე.

მაგრამ არის მეორე მხარე, რომელიც დიდი იმედებით ავსებს ბურჟუაზიას. საქმე იმაშია, რომ მოიპოვებიან ეგრეთ წოდებული სოციალისტური პარტიები, რომლებიც თავის სოციალისტურ მოვალეობას იმაში ხედავენ, რომ ბურჟუაზიას ემსახურონ. აი ამათი წყალობით ცდილობს ბურჟუაზია ფონს გავიდეს. მის სიტყვას გასავალი არა აქვს. ხოლო სხვა სოციალისტური პარტიები, რომლებიც „სოციალისტური" და „დემოკრატიული" სახელით მშვენივრათ აძინებენ გამოფხიზლებულ ხალხის გონებას და ამით სიტყვითაც სამსახურს უწევენ ბურჟუაზიას. ამ პარტიების მნიშვნელობა ობიექტიურათ იმაში მდგომარეობს, რომ ატყდარ სამოქალაქო ომში ბურჟუაზიასა და პროლეტარიატს შუა ისინი გადაჭრით სდგებიან ბურჟუაზიის მხარეს და პროლეტარიატს ებრძვიან. ისინი ბურჟუაზიის გავლენს ატარებენ ხალხში და მებრძოლთა რაზმებში არეულობა შეაქვთ და რადგანაც ხალხის დაჩაგრულ ნაწილთა შორის ყველაზე შეურიგებელი მებრძოლი პროლეტარიატია და ის არ დათანხმდება იარაღის დაყრას, ამიტომ ეს პარტიები ცდილობენ ნაკლებ დარაზმულ და ნაკლებათ მებრძოლ ელემენტებზე მიიტანონ იერიში, ისინი პროლეტარიატს ჩამოაშორონ და ამნაირათ პროლეტარიატი გამარტოვონ, მის იზოლიაცია უყონ. ეს აზრი აქვს მენშევიკ-ესერების მუხანათურ პოლიტიკას — გამარტოვოთ ბოლშევიკები, მას იზოლიაცია უყოთო.

ჯერ იყო და ბანკების და სხვა სახელმწიფო დაწესებულებების მოსამსახურეები ამხედრეს ახალი მთავრობის წინააღმდეგ: ნუ იმუშავებთ, ნურაფერს გაუკეთებთ ახალ მთავრობას, ნუ ასრულებთ მის განკარგულებასო—აი რა ლოზუნგი მისცეს ამ პარტიებმა ბანკების მოსამსახურეებს. ბანკების მოსამსახურეები ინტელიგენტურ პროლეტარიატს წარმოადგენენ, მაგრამ იმდენათ არიან კაპიტალიდან დამონებული, რომ კაპიტალს და შრომას შუა ამტყდარ ბრძოლაში ისინი აშკარათ დადგენ კაპიტალის მხარეს. ბურჟუაზიული ინტელიგენტები იმ ილიუზიით იკვებებიან, რომ მათი მდგომარეობის გაუმჯობესება კაპიტალზეა დამოკიდებული და არა შრომაზე. ეს ილიუზია შეიძლება სინამდვილე იყოს ბანკების დირექტორებზე, გამგეებზე და სხვა უმაღლეს თანამდებობის პირებზე, მაგრამ არა მოსამსახურეთა მთელ შტატებზე. მიუხედავათ ამისა, ბურჟუაზიული გავლენა დირექტორებიდან მოსამსახურეებზედაც გადადის და მათ პროლეტარიატის განმათავისუფლებელ მოძრაობის წინააღმდეგ ამხედრებს. იწყება ძმათა შორის ომი, მაგრამ ამ ომს იწყებენ ბურჟუაზიის გულის მოსაგებათ მენშევიკ ესერები, რომლებიც პროლეტარიატის წინააღმდეგ რაზმავენ ბანკების მოსამსახურეებს.

უფრო საყურადღებოა იმავე მენშევიკ-ესერების გავლენით რკინის გზელების პოზიცია, მათი ნეიტრალიტეტი გამოაცხადეს: არც კერენსკის ჯარებს მოუშვებთ პეტროგრადზე და არც რევოლიუციონერ ჯარებს მივცემთ შეძლებას პეტროგრადს მიეშველონო; ე. ი. შრომასა კაპიტალს შუა ატყდარ ბრძოლაში ჩვენ გვერდზე ვდგავართო. ეს პირდაპირ ღალატია პროლეტარიატის მიზნის და წარმოუდგენელიც იქნებოდა რკინის გზის პროლეტარიატის მიერ ასეთი ღალატი, რომ არ ვიცოდეთ, ვინ ლაპარაკობს ამ შემთხვევაში მისი სახელით. რკინის გზის ამასრულებელი კომიტეტი სრულიათ არ გამოხატავს რკინის გზის მოსამსახურეთა სულის კვეთებას. ამ კომიტეტის წინააღმდეგ უკვე გაისმის ენერგიული პროტესტი თვით მოსამსახურეთა მხრით, რაიცა არ შეიძლება არ გათავდეს ამ კომიტეტის და მის მაგვარ ორგანოების სრული გადაყენებით. უეჭველია, დღეს ამ კომიტეტებში დიდ როლს თამაშობენ სხვადასხვა რანგის ნაჩალნიკები, რომლებიც ძველი რეჟიმიდან, მეფობის დროიდან თითქმის სრულიათ უცვლელათ დარჩენ თავის ადგილებზე.

ასევეა საქმე ფოსტა-ტელეგრაფის მოსამსახურეებშიაც. „ნაჩალნიკებს" იქაც დიდი ხმა და გავლენა აქვთ და მათი გავლენით ეს დაწესებულებაც ურჩება მუშების და გლეხების მთავრობას.

მენშევიკ ესერების წყალობით ჩვენ ასეთი სურათის მოწამენი ვართ. პროლეტარიატმა, ჯარმა და ღარიბესმა გლეხობამ დაამხვეს კონტრ-რევოლიუციონური მთავრობა, შექმნეს თავისი ინტერესების გამომხატველი ხალხური მთავრობა და ცდილობენ ქვეყანა გამოიყვანონ იმ განსაცდელიდან, რომელიც ბურჟუაზიამ მას მოუმზადა.

ბურჟუაზია უძლურია თითონ ებრძოლოს მის წინააღმდეგ ამხედრებულ და დარაზმულ ხალხს, მას წაერთვა საშუალება პირდაპირ გავლენა იქონიოს ხალხზე თუნდ მარტო პრესის საშუალებით, ის, ასე ვთქვათ, იარაღ-აყრილია. მაგრამ მის მაგიერობას ასრულებენ წვრილ-ბურჟუაზიული პარტიები—მენშევიკები და ესერები და ისე ებრძვიან ახალ მთავრობას, როგორც ეს ბურჟუაზიისთვის გასახარელია. ისინი ამხედრებენ პროლეტარიატის წინააღმდეგ დაწესებულებებში მოსამსახურე ბურჟუაზიულ ინტელიგენტებს, და რკინის გზის მოსამსახურეებს. რომლებიც არა თუ გვერდში არ უდგებიან პროლეტარიატს, როცა ის სისხლსა ღვრის, არამედ პროლეტარიატის საზიანოთ ისინი იმ საქმესაც არ ასრულებენ, რომელიც მათ პირდაპირ მოვალეობას რის ასრულებისთვის ისინი ჯამაგირს იღებენ. ხდება უკულმართი მოვლენა: მშრომელნი გაფიცვას აცხადებენ, მარა გაფიცვას არა წინააღმდეგ კაპიტალისა, არამედ წინააღმდეგ შრომისა, მისი ინტერესებისა.

მშრომელთა ბანაკს ასეთ არევ-დარევას დიდათ შეხარიან მენშევიკ-ესერები. რათ? პასუხი ერთია. ეს ასუსტებს პროლეტარიატს, აძლიერებს ბურჟუაზიას.

დარწმუნებული ვართ, ეს მოვლენა დროებითია და მშრომელთა ბანაკი მალე გაერთიანდება ერთ დიდ ფრონტათ კაპიტალის წინააღმდეგ. ამ მოვლენის თავიდან ასაცილებლათ საჭირო იქნება უფრო გადამჭრელი რევოლიუციონური ნაბიჯების გადადგმა, როგორიც არის სოციალური გათანასწორება, ძირებზე დაყრდნობა, რაც გამოიწვევს რევოლიუციის კიდევ უფრო გაღრმავებას.

მენშევიკ ესერების ცდა ამაოთ ჩაივლის. ისინი ბურჟუაზიას ვერ დაიხსნიან.

პრესა.

ჩვენ არა ერთხელ შეგვინიშნავს, რომ მენშევიკებს საარჩევნო კამპანიის წარმოებაში ბადალი არ ყავთ. მარა კვირის „ერთობამ" კი ჩვენ მოლოდინსაც კი გადააჭარბა! ეს ნომერი წარმოადგენს ერთ ვეშერთელა რეკლამს, რომელიც უფრო შეშვენის რომელიმე უნივერსალურ სავაჭრო ფირმას, [illegible] სოციალ-დემოკრატიულ პარტიას. ეს რეკლამა სავსეა ყალბ დაპირებებით და აშკარა ტყუილებით. ეტყობა, რომ მის შედ-

გაუმარჯოს მუშების და გლეხების რევოლუციას

მთელი ძალა-უფლება საბჭოებს.

გაუმარჯოს საბჭოს! გაუმარჯოს ყველა ქვეყნის მშრომელთა ძმობას!

გენის დროს „ერთობის" შეუდარებელი პუბლიცისტები შეპყრობილი ყოფილან საარჩევნო ციებ ცხელებით, როცა სიცხე 40 გრადუსამდე ყოფილა აწეული ჩვენი ფიქრით, მხოლოთ ამით აიხსნება მრავალ ტყუილ-ცილის წამებასთან ერთად ამდენი ბოდვაც.

აი მაგალითები:

ტყუილი პირველი: „რევოლუციის მეთაური იყო, არის და იქნება სოციალდემოკრატიული მუშათა პარტია (მენშევიკების) და კერძოთ კავკასიის სოციალდემოკრატია". ეს რომ მტკნარი სიცრუეა, დღეს ბავშვმაც კი იცის, მენშევიკები მეთაურობას (გეგემონიბას) ჩვენ რევოლუციაში, როგორც ბურჟუაზიულში(!), ბურჟუაზიას უთმობდენ გაკოტრებული კოალიცია ბურჟუაზიასთან ამის საუკეთესოთ დამამტკიცებელია. მხოლოთ რევოლუციონური დემოკრატია, ბოლშევიკები 905-დან დღევანდლამდე იცავდენ პროლეტარიატის გეგემონიას რევოლუციაში. ახალმა რევოლუციამ (ოქტომბრის), რომელმაც ძალა უფლება საბჭოებს გადასცა, ხომ სავსებით გაამართლა ბოლშევიზმის ეს დებულება.

ტყუილი მეორე: „სოციალდემოკრატიული პარტია (მენშევიკების) გლეხთა მოსარჩლე პარტიაა". ჩვენი რევოლუციის რვა თვის ისტორიამ დაამტკიცა, რომ მენშევიკებმა და ესერებმა ბურჟუაზიასთან კოალიციის შესანახავათ პირდაპირ გასცეს ღარიბ-ღატაკი გლეხკაცობის ინტერესები, როცა მას ურჩევდენ იმათ ლოდინს დამფუძნებელ კრებამდი.

ტყუილი მესამე: „დღეს თქვენ (მუშები) მიემართებით მენშევიკების ხელმძღვანელობით რევოლუციის საბოლოო გამარჯვებისაკენ, რომ შემდეგ გზა გაიკვალოთ ბედნიერებ[illegible] სამოთხისაკენ, დაამკვიდროთ სოციალიზმი და სამუდამოთ მოსპოთ ყოველგვარი უსამართლობა". აქ ორი ტყუილია: 1) მენშევიკური ტაქტიკა (კოალიცია) აფერხებს რევოლუციის საბოლოო გამარჯვებას; 2) მენშევიკებს სრულიად არ სწამთ (არც უნდათ იწამონ) დღეს, ამ საშინელი იმპერიალისტური ომის დროსაც კი, სოციალისტური რევოლუციის შესაძლებლობა და მისთვის წინასწარი მზადება. ეს კი იმას ნიშნავს, რომ სოციალიზმი რამდენიმე ასეული წლით კიდევ გადადო, რაც სავსებით უარყოფაა სოციალიზმის.

ტყუილი მეოთხე: „მაგრამ როცა ძალა-უფლება (ბოლშევიკებმა) ხელთ იგდეს, ხალხის ფართო მასას ზურგი შეაქციეს... „ყველაფერი ხალხისთვის, ხოლო ხალხის დაუკითხავათ,—აი ამ ძალთ მაცხოვრთა პირველი მცნება". ეს არა თუ უბრალო ტყუილი და ბოდვაა, არამედ უსირცხვილო ცილისწამებაცაა. ბოლშევიკებმა ფართო მასას ზურგი შეაქციესო! სწორედ იმით დახასიათდება ოქტომბრის რევოლუციონური მთავრობა, რომ ეგი ემყარება დემოკრატიის ფართო მასას. [illegible] არც შეიძლება იყოს მუშათა, [illegible] თათა და გლეხთა დეპუტატების [illegible] ბის მთავრობა. თუ მუშები, სალდათები და გლეხები არ წარმოადგენენ ხალხის ფართო მასას, მაშ ვინღა წარმოადგენს ასეთს! ციებ-ცხელებით აფორიაქებულ პუბლიცისტს ალბათ ჰგონია, რომ კონტრ-რევოლუციონური ბურჟუაზია და მისი ამყოლ-ჩამყოლი წვრილი ბურჟუაზიული ინტელიგენცია მენშევიკ-ესერების მეთაურობით წარმოადგენენ „ხალხის ფართო მასას". სწორედ ბოლშევიკები ახორციელებენ მარქსისტულ პრინციპს: ყველაფერი ხალხისათვის ხალხის საშუალებით. სწორედ დღევანდელი მთავრობა ამყარებს თავის იმედებს რევოლუციონური ხალხის შემოქმედებაზე. მენშევიკ-ესერების მთავრობა კი (კოალიციური) სრულიად ანგარიშს არ უწევდა ხალხის სულისკვეთებას, მის რევოლუციონურ შემოქმედებას, გაჟღენთილი იყო ბურჟუაზიული ბიუროკრატიზმით, რამაც გამოიწვია მისი სამარცხვინო კრახი. სირცხვილია, ბატონებო, ეხლა მაინც ამის არც ცნობა. აქ შევჩერდებით, თორემ „ერთობის" ყველა ტყუილები რომ ჩამოვთვალოთ, ჩვენი პატარა გაზეთის ფურცლები არ დაიტევს.

ვისთვის როგორი „წესიერებაა" საჭირო?

ცნობილია ორგვარი „წესიერება".

ერთი — წესიერება ბურჟუაზიული, კონტრ-რევოლუციონური;

მეორე—პროლეტარული, რევოლუციონური.

ვისთვის როგორი წესიერებაა საჭირო?

მემამულეებისათვის საჭიროა, რომ მიწები ძველებურად მათ სრულ განკარგულებაში დარჩეს, რომ საშუალება მიეცეს მათ რაც შეიძლება მეტი მოსავლები გამოსწოვონ ძარღვებიდან სამეურნეო მუშებს, ვიდრე ქალაქს მდიდრები სწოვენ ხოლმე ქალაქის მუშებს, საჭიროა, რომ ბურჟუაზიული მთავრობის დახმარებით გაზარდონ და გაასაძვირონ პურის ფასები და ერთის მაგიერ ათკეცი ტყავი აძრონ, როგორც ქალაქის, ისე სოფლის მუშებს; საკმარისია, რომ მათ გადამალონ პური და ამ გადამალულ პურზე ბანკების შემწეობით საშინელი სპეკულაცია გააჩაღონ.

ასეთი წესიერებისათვის იბრძვიან მემამულეები. ამიტომ თუ კი კონტრ-რევოლუცია გაიმარჯვებდა რევოლუციაზე—მემამულეები მათთვის სასურველ წესიერებას დაამყარებდენ.

მხოლოდ ჯერ მემამულეებს იმედი გაუცრუვდათ და ამიტომ ყოველ ღონისძიებას ხმარობენ, ხელი შეუწყონ კალედინის ბანდის გამარჯვებას.

ბანკირებისათვის საჭიროა, რომ მათ, როგორც წინათ, სრული საშუალება ჰქონდეს თავისუფლად აამოძრაონ მათ ხელში თავმოყრილი მილიონები; მათი სურვილია, ძველებურად პური და სხვა საქონლები შეისყიდონ და შემდეგ აურაცხელი მოგებით გაჰყიდონ, ან და პური და საქონელი მილიონი ფუთობით თავიანთ მდიდარ სარდაფებში დამალონ.

თუ კი ბანკირები თავის სურვილისამებრ ვერ იმოქმედებენ, მაშინ მათი აზრით ქვეყნად „უწესობა" და „ანარქია" გამეფებულა, სწორედ ამით აიხსნება, რომ დღეს ბანკირებს მუშაობა არა თუ არა სურთ, არამედ ყოველ ღონისძიებას ხმარობენ, ბანკების მოსამსახურეთაც გაფიცვა გამოაცხადებინონ.

კაპიტალისტებისათვის, რომლებიც ომისაგან საშინლად გამდიდრდენ, რომელთაც ბანკებში აურაცხელი ფულები უწყვიათ და რომელნიც ამ ბანკებიდან აურაცხელ ფულებს აბანდებენ სხვა და სხვა წარმოებებში,—ამათთვის საჭიროა ისეთი წესიერება სახელმწიფოში, რომელიც უფლებას მისცემს მათ, არაფერი არ გააკეთონ, არავითარი მონაწილეობა არ მიიღონ ხალხისათვის სასარგებლო შრომაში, იცხოვრონ არხეინად, ისეირნონ ავტომობილებით, ითამაშონ ბირჟებზე და ღრეობით თავი გაირთონ.

მაგრამ ვინაიდგან დღეს სახელმწიფო მართვა-გამგეობას სათავეში მუშები, ჯარისკაცები და გლეხები მოექცენ, რომლებიც არავის ნებას არ მისცემენ უსაქმურად ყოფნისას, არამედ პირიქით შრომა ყველასთვის სავალდებულო გახდება, რასაკვირველია, ასეთი წესიერება კაპიტალისტების აზრით ქვეყანას „დაღუპვისაკენ მიაქანებს".

აი რისთვის ებრძვიან ისინი რევოლუციას. ქარხანა-ფაბრიკების პატრონები სულსაც არ დაიშურებენ ძველი წესების აღსადგენად!

სხვანაირად ვერც კი მოიქცევიან, რადგან როგორც ძველი რეჟიმის დროს—ისე ლვოვისა და კერენსკის ბატონობის დროსაც, კაპიტალისტები ადვილად აბერებდენ ომის „დაუბოლოვებლათ" გაგრძელებას.

ომმა მისცა ფაბრიკა-ქარხნების პატრონთ აურაცხელი შემოსავალი სხვა და სხვანაირი სახაზინო „ზაკაზების" და „პოდრადების" სახით.

განა შეუძლიათ მათ მხარი დაუჭირონ ასეთ წესიერებას, რომელიც მათ შემოსავალს შეამცირებს და ბოლოს მოუღებს?

განა შეუძლიათ მათ უარი სთქვან იმ მოგებებზე, რომელსაც ისინი ხალხის ზურგიდან მზამზარეულად იღებენ?

თუ ამას დავუმატებთ იმას, რომ მეფაბრიკე-მექარხნეებს სურთ ისეთი წესიერება, რომელიც მათ ძველებურად უფლებას ანიჭებს სრული ბატონ-პატრონი იყვნენ იმ მილიონ მუშებზე და მუშა ქალებზე, რომელნიც მათ ფაბრიკა-ქარხნებში მუშაობენ—მაშინ აშკარაა ყველასათვის,—როგორი „წესიერებაა" მათთვის საჭირო.

სოვდაგარ-ვაჭრებისათვის ისეთი „წესიერებაა" საჭირო, რომელიც მათ სრულ უფლებას მიანიჭებს წინანდებურად, სპეკულაციის საშუალებით—500 პრც. მოიგონ საქონელზე: მათი მიზანია საქონელი გადამალონ, სანამ ყოველნაირი „ნიხრები" მოისპობოდეს, რომ შემდეგ მყიდველებს ისევ ტყავი აძრონ ხოლმე ზურგზე; სავაჭროები და ვაჭრები ისეთი „წესიერების" მოტრფიალენი არიან, სადაც ნოქრებსა და კანტორშჩიკებს არავითარი უფლება არ ექნებათ არათუ რაიმე პროფესიონალური ორგანიზაცია მოაწყონ, არამედ ხმაც ვერ აღსძრან თავიანთ ინტერესების დასაცველად.

მაგრამ დღეს ცხადი შეიქნა, რომ სოვდაგარ ვაჭრები ძველ დროს ვეღარ მოიბრუნებენ. ამიტომაა რომ ისინი ბოლშევიკების „უწესობაზე" და [illegible] რობგანზრახვებზე" გაჰკივიან.

„ინტელიგენციისათვის" ე. ი. [illegible] ხელოსნებისათვის, ჩინოვნიკებისა[illegible] ბანკების მსახურთათვის, რომლებიც ერჩევიან ქვეყნის პოლიტიკურ ც[illegible] ბაში და მოწამლულნი არიან ბურ[illegible] ულ-ქუჩური გაზეთების კითხვით, თვის ყოველნაირი ცვლილება [illegible] ცხოვრებისა „უწესობაა".

რევოლუციამ ასეთ ელემენტებს [illegible] რი თავსამტვრევი კითხვები [illegible] თვალწინ და გაზარმაცებულ ან[illegible] ტებულ ტვინს აამოძრავებინა, რაც [illegible] ძნელი საქმეა დღეს მათთვის.

ამიტომ ეს ელემენტები შესცქ[illegible] ისეთ მართვა-გამგეობას, რომელიც [illegible] გარ ძალა-უფლებას გამოიჩენს და [illegible] პურსა და მშვიდობიანობას (სანუ[illegible]) მიანიჭებს.

და თუ ამას ახალი ხალხური მართ[illegible] გამგეობა შეასრულებს, ისინი მას [illegible] დაუჭერენ.

როგორი „წესიერებაა" საჭირო [illegible] ნერლების, ადმირალების და კამან[illegible] ბის კონტრ-რევოლუციონურ [illegible] ლესობისათვის?

ამათთვის საჭიროა ისეთი „წესიერ[illegible] როცა მათ უფლება ექნებათ ძველ[illegible] რათ ფეხ ქვეშ გათელონ ჯარის[illegible] პიროვნება; როცა მათ უფლება ექნე[illegible] ცხვირ-პირში ურტყან ჯარისკაცებს უბრალო წვრილმანისათვის [illegible] თლოში უყრიან თავს; მათთვის საჭი[illegible] ისეთი „წესიერება", რომელიც მათ [illegible] რის-კაცებს სრულ ბატონად [illegible] ჯარისკაცი მათთვის პირუტყვის [illegible] არას წარმოადგენს.

აი რისთვის იბრძვიან ისინი რევოლ[illegible] ციის წინააღმდეგ. რისთვის აამუშ[illegible] კორნილოვი და სიკვდილის დასჯა მოიღეს ჯარისკაცებისათვის.

აქედან ცხადია, რომ თუ არშა[illegible] ძველი წესები მობრუნდება, სწორედ იქნება გენერალ ადმირალ-კამანდირ[illegible] სათვის ის „წესიერება", რომელსაც [illegible] ნი ეძებენ.

მათთვის ყველაფერი წესიერებაა წესიერება, რომელიც ჯარისკაცს [illegible] რალს უთანასწორებს.

2.

ახლა გავსინჯოთ როგორი წესიერ[illegible] ბისაკენ ისწრაფვიან მუშათა, ჯარის[illegible] თა და გლეხთა მასები, რომელთაც [illegible] აჯანყების დროშა აატრიალეს.

მუშებს სურთ მთელ რუსეთში შე[illegible] ლონ ისეთი წესიერება, როდესაც [illegible] ხალხს საშვალება ექნება თავისუფ[illegible] იცხოვროს და განვითარდეს; ცხოვრ[illegible] ყველასათვის და არა მხოლოდ მდიდ[illegible] კლასებისათვის—როგორი წესიერებისა[illegible] ვის ებრძვიან მუშები.

მუშები აუჯანყდნენ ისეთ ბურჟუაზიულ წესიერებას რომელიც ფაბრიკანტს [illegible] მექარხნეს უფლებას აძლევდა თა[illegible] სურვილებისამებრ ქუჩაში გაეყარა უ[illegible] ქმა პუროთ მუშის ოჯახი. მუშა [illegible] დამ ჯანყდებოდა ამ წესიერების წინა[illegible] ალმდეგ, სადაც კაპიტალისტი ლაღ[illegible] კმაყოფილ ცხოვრებას ეწეოდა, მუშა [illegible] შიმშილობდა.

მუშები მუდამ ებრძოდენ იმ ბურჟუაზიულ წესიერებას, რომელიც ქალ[illegible] თუ სოფლად მდიდრებს ანიჭებს მშ[illegible]

[…]ურ სახლებს, სიწმინდეს და სიწყნარეს, მებს კი ქალაქის განაპირა უბნებში ღარიბებს, სნეულებას, სიბინძურეს და სხვა და სხვა.

და აი მუშებმა მოინდომეს ისეთი წესიერების დამყარება, როცა ყველა საჭირბოროტო კითხვების გადაჭრა გადაწყდება. ასეთი კითხვებია ომი და ზავის კითხვა, მიწისა და სურსათის განაწილების კითხვა, უმუშევართა კითხვა და სხვა და სხვა. ბურჟუაზიული „წესიერება" კი ამ კითხვებს გვერდს უვლიდა და მშრომელ მასას სილარიბესა და სიტიტვლეს აწვედა მაშინ, როცა მდიდრებს ყველაფერი თავზე საყრელად მოეპოვებოდა.

მაგრამ რუსეთში ბურჟუაზიული „წყობილების" გადაგდება და რევოლუციონური წყობილების შემოღება მოუხერხებელია, სანამ მთელი ძალა-უფლება სახელმწიფოში არ გადავა მუშათა ჯარისკაცთა და გლეხთა ხელში, რომლებიც რუსეთში გაცილებით მეტია, ვიდრე მდიდრები და მემამულეები.

და აი სწორედ ასეთი ძალა-უფლების ხალხის ხელში გადასვლის გარშემო სწარმოებს დღეს ბრძოლა კაპიტალისტებთან და მემამულეებთან.

ამასთან თუ რამდენად დიდია ძლიერება შეკავშირებული მუშებისა რომელთაც გადაწყვიტეს თვით დაიცვან ყოველგან რევოლუციონური წესიერება და არა ბურჟუაზიული, ამის დამტკიცება ყველაზე უკეთ პეტროგრადის მცხოვრებთ შეუძლიათ. გაზეთების ცნობებით პეტროგრადში აჯანყების დღეებში გაცილებით ნაკლები იყო ცარცვა-გლეჯა და სხვა რაიმე ბოროტ-მოქმედებანი ვიდრე ეს კერენსკისა და ბურჟუაზიის ბატონობის დროს იყო.

აი როგორი წესიერებისთვის იბრძვიან მუშები.

რისთვისღა იბრძვიან ჯარისკაცები და მატროსები? იმავე წესიერების დასამყარებლათ, როგორიც მუშებს სწადიათ. მხოლოდ ჯარისკაცებს და მატროსებს სურთ გარდა ამისა კიდევ თავი გაინთავისუფლონ თავიანთ უფროსებისაგან.

ჯარისკაცებს და მატროსებს სურთ, რომ შინაგანი არმიის და ფლოტების განაგებდეს არა ესა თუ ის კომანდიორი, არამედ თვით ჯარისკაცები და მატროსები თავიანთი საკუთარი ორგანიზაციების საშუალებით, როგორიც ა. მ. გ., საბჭოები, კომიტეტები და სხვა.

თუმცა ბურჟუაზია გაჰკიოდა და გაჰქვიოდა, რომ ჯარის დემოკრატიზაციამ აღმოფხვრა არმიაში ყოველ გვარი დისციპლინაო, მაგრამ ჯარისკაცებმა ყველასათვის თვალსაჩინო გახადეს, თუ როგორი თვით-დისციპლინის დაცვა შეუძლიათ მათ.

რევოლუციამ აშკარა ჰყო, თუ როგორი ხალისით და უპირტყვოთ ემორჩილებიან ჯარისკაცები და მატროსები თავიანთ მიერ არჩეულ ორგანიზაციებს, რომელთაც ისინი სრულის ნდობით უყურებენ.

იბრძვიან რა რევოლუციისთვის და ხალხის საკეთილდღეოთ, ჯარისკაცები და მატროსები სასტიკათ იცავენ რევოლუციონურ წესიერებას, როგორც [illegible]ნეთში, ისე ყველგან, სადაც მათ წესიერების დაცვა უხდებათ.

როგორი „წესიერებისთვის" იბრძვიან ათეული მილიონი, გლეხობა რუსეთში?

გლეხებს სურთ ისეთი წესიერების დამყარება, რომლის დროსაც მთელი მიწები მემამულეთაგან მათ ხელში გადავა; მათ სურთ ისეთი წესიერება, რომელიც უზრუნველყოფს, გლეხკაცობამ სამეურნეო იარაღები იაფ ფასებში შეიძინონ მიწის დასამუშავებლათ, რომ თავის თავი და ქალაქის მცხოვრებნიც გამოკვებოს; მათ უნდათ ისეთი „წესიერება", რომელიც მემამულეთაგან ანთავისუფლებს მათ სავსებით და რომელიც საშუალებას აძლევს გლეხებს, ისწავლონ და ისარგებლონ შკოლებით, თეატრებით, მეცნიერებით და ხელოვნებით, ერთი სიტყვით ყოველნაირი სულიერი სიმდიდრით ისე, როგორც სარგებლობდნენ ამ ხნებით მდიდარი კლასები წინათ. უმთავრესათ კი გლეხებს სურვილია ისეთი წესიერება დაამყარონ, სადაც მათ მუშებთან, ქალაქის ღარიბებთან და ჯართან ერთად შეეძლებათ მდიდრების დამარცხება რევოლუციაში, ქვეყნის მართვა-გამგეობის სათავეში ჩადგომა და მშრომელთა გაბედნიერება, ე. ი. ნამდვილი სახალხო მმართველობის დამყარება.

ამნაირათ გლეხებსაც სურთ „წესიერება", მაგრამ არა მემამულეთა წესიერება, არამედ რევოლუციონური წესიერება, რომელიც შემოღებულია სახელმწიფოში მუშებისა, ჯარისკაცებისა და მატროსების ორგანიზაციების მიერ.

ქალაქის ღარიბი ნაწილიც იმ რევოლუციონური წესების მომხრეა, რომლისთვისაც იბრძვიან მუშები, ჯარისკაცები და გლეხები.

ქალაქების მცხოვრებთა დიდი უმრავლესობა მუშებისა და ქალაქის ღარიბებისაგან შესდგება.

და თუ რევოლუცია გაიმარჯვებს, ქალაქის ღარიბესი ნაწილი აიღებს თავის ხელში მთელი ქალაქის ცხოვრებას, მის გამოკვებას, განათებას და სხვა საქმეს. ამიტომ ქალაქის ღარიბნიც რევოლუციონური წესიერების მომხრენი არიან და არა ბურჟუაზიულის.

და რჩება ერთი კითხვა: ვის ან რომელ ძალებს გაჰყავთ დღეს ცხოვრებაში ბურჟუაზიული, კონტრ-რევოლუციონური „წესიერება" და ვის ან რომელ ძალებს გაჰყავთ პროლეტარული, რევოლუციონური წესიერება?

პირველ წესიერებას—წესიერებას ბურჟუაზიულს, როგორც ქალაქში ისე სოფელ. და, ატარებენ ცხოვრების „ძველი ბატონ-პატრონები", მდიდარი კლასები თავის პოლიტიკური პარტიების საშუალებით, როგორც მაგ. ქალაქში კადეტების, ოკტომბრისტების, შავრაზმელების პარტიებია და სხვ; სოფლად კი სოფლის მემამულეები, ვაჭრები და სხვანი.

ჯარში ისინი ეყრდნობიან კაზაკებს, მუქთახორა ნაწილს, უფროსებს, აფიცრობის დიდ უმრავლესობას, და სხვა და სხვა ველურ დივიზიებს.

უკანასკნელათ კიდევ, როგორც ცხოვრებამ და რევოლუციამ დაგვანახვა, მათ მხარეზეა იუნკრებიც.

ვის და გაჰყავს ცხოვრებაში რევოლუციონური წესიერება? ქალაქებში პირველ ყოვლისა ასეთი წესიერების მხარეზეა მთელი მუშათა კლასი და მისი სოც. დემ. ბოლშევიკების პარტია, ქალაქის ღარიბი ნაწილი, გარნიზონი და მატროსები. სოფლად კი რევოლუციონური წესიერების მხარეზეა მთელი უმიწწყლო გლეხობა და სოფლის მოჯამაგირეები.

რევოლუციონური წესიერების მხარეზე, ე. ი. რევოლუციის გამარჯვების მომხრეა ჩვენი მრავალ მილიონიანი ჯარი და ფლოტი, ჩვენი გმირი მატროსები. გარდა ამისა, მუშათა კლასმა გამოიყო კიდევ საუკეთესო, მამაცი და თავდადებული დამცველი რევოლუციონური წესიერებისა: ეს არის წითელი გვარდია.

* * *

ჰაუ! სადა ხარ, სწორო სულისა,
ნუ თუ არ გესმის ჩემი ძახილი!?
გვერდში მომიდექ, მთბობო გულისა,
ერთათ ავლესართოთ მტერზე მახვილი!

მომიდექ გვერდში! ამინთე გული!
რისხვად გარდმოქენ ლმობიერება!
მებრძოლებს გვმართებს ბრძოლა გმირული,
და, სიკვდილი, ან გამარჯვება!

ზენო.

და დღეს, როცა სამკვდრო-სასიცოცხლო ბრძოლაა გამართული იმ კითხვის გარშემო თუ რომელი წესიერება გაიმარჯვებს და გამაგრდება რუსეთში: რევოლუციონური თუ ბურჟუაზიული—თამამათ შეიძლება ითქვას, რომ გაიმარჯვებენ ისინი, ვინც რევოლუციონური წესიერების მხარეზეა, რადგან რევოლუციის მხარეზეა ძალაც, გამბედაობაც და მხურვალე სიყვარული მუშების, ჯარის კაცების, გლეხების და ქალაქის ღარიბების მხრით.

ი. ბურონვი.

არჩევნების წინა დღით

11 ნოემბერს თფილისის გარნიზონის ზოგი ნაწილების დელეგატთა კრების კომისიის ინიციატივით საგარნიზონო მიტინგი გაიმართა. მიტინგს სამი ათასამდე ჯარის კაცი დაესწრო. გამართული იყო ნაძალადევში რევოლუციის მოედანზე. სამი ტრიბუნა, სამივე ბოლშევიკების, რადგან სხვა პარტიები არა სჩანდნენ. ამის მიზეზათ ზოგი რას ასახელებდა და ზოგი რას. საერთოთ ქალაქში ხმა გავრცელდა, რომ ბოლშევიკები „გამოსვლას აპირებენ და ფრთხილათ იყავითო. ზოგი იმასაც ამბობდა, ყაზარმებში ბრძანება გასცეს, არ გამოდით და მიტინგზე არ დაესწროთ, თვარა წინააღმდეგ შემთხვევაში სასტიკათ დაისჯებითო. ბევრგან შკოლებშიაც აფრთხილებდნენ თურმე მოსწავლეებს ეუბნებოდნენ: დღეს ბოლშევიკების გამოსვლა იქნება და გარეთ, ქუჩებში არ გამოხვიდეთო. ერთი სიტყვით „მშვიდობიან მოქალაქეთა" დასაშინებლათ ყოველგვარი ზომა იყო მიღებული. ხოლო პარტიებმა თავის მხრით სრული ბოიკოტი გამოუცხადეს მიტინგს.

ამნაირათ მიტინგი გახდა პარტიული, ბოლშევიკური. დაესწრნენ უმეტესათ ჯარის-კაცნი, თუმცა აქა იქ მუშებსაც შენიშნავდი, იყვნენ ცნობის მოყვარენიც: აბა ერთი სეირს უყურო, ბოლშევიკები რა იტყვიან, ან რა იზამენო, ვინ იცის ასეთი ელემენტები რას არ მოელოდნენ მიტინგს.

მაგრამ მაინც გასაოცრათ მიტინგი მეტათ მწყობრით და წესიერათ ჩატარდა.

პირველი საათი იქნებოდა, რომ ბოლშევიკების გაზეთების რედაქციის წინ, განოვის ქუჩაზე ათიოდე ავტომობილი გამზადებული იდგა აგიტატორების წასაყვანათ და ჩვენი ფურცლების და ბიულეტენების წასაღებათ.

ავტომობილები შემკული დროშებით და პლაკატებით, მალე დაიძრნენ და გოლოვინის პროსპექტით და კიროჩნის ქუჩით რევოლუციის მოედნისაკენ გაექანენ, გზაში ბიულეტენებს უხვათ მოფანტეს ავტომობილიდან. სამივე ტრიბუნაზე კრების დელეგატთა კომისიის მიერ დანიშნული ჯარის კაცნი თავმჯდომარეობდნენ, სამივეზე მხოლოდ ბოლშევიკი ორატორები ლაპარაკობდნენ. ბოლშევიკების ცნობილი ორატორებიდან აქ გამოვიდნენ: ამხ. კუზნეცოვი, ლონგინოვი და თ. კალანდაძე, ილაპარაკეს სხვებმაც; მაგრამ საყურადღებო იყო გროზნის გარნიზონის წარმომადგენლის და ბაქოს მეზღვაურის სიტყვები—მისალმებანი.

გროზნის გარნიზონის წარმომადგენელმა განაცხადა, რომ გროზნის გარნიზონი მთელი თავისი ძალღონით ემხრობა საბჭოების მთავრობას და მზათ არის უკანასკნელ სისხლის წვეთამდე დაიცვას იგიო. სასურველია, ვიცოდეთო, სთქვა ორატორმა, თუ რას ამბობს თბილისის გარნიზონი, რომელიც ამიერკავკასიის მთავარ ცენტრალურ ძალას წარმოადგენს, რომლის აზრს და გადაწყვეტილებას გადამჭრელი მნიშვნელობა ექნება. ორატორმა თხოვნით მიმართა კრებას, რომ მან გამოთქვას თავისი აზრი ამ საგანზე, რომ გროზნის ამხანაგებმა იცოდენ, თუ ვინაა მის მხარეზე და ვინ მის წინააღმდეგ. სასურველიაო, ამბობდა ის, რომ რუსეთის ყველა გარნიზონებში ერთი აზრი, ერთი გადაწყვეტილება არსებობდეს, რომ კრიზისი სწრაფათ მოისპოს და რევოლუციონური მთავრობა ყველგან, [illegible] გამაგრდესო. ამგვარივე შინაარსის სიტყვა წარმოთქვა ბაქოს წარმომადგენელმაც, რომელმაც განაცხადა, რომ ბაქოში ძალა-უფლება სავსებით საბჭოების ხელში გადავიდა და ახლა ამასვე ელიან თბილისიდგანაცო. ის გულმხურვალეთ მიესალმა ჯარისკაცთ და უსურვა გამარჯვება, ერთი აზრით და გადაწყვეტილებით გამსჭვალვა, როგორც ეს ბაქოს გარნიზონში და მუშებში არის განხორციელებულიო.

პარტიულმა ორატორებმა კრებას განუმარტეს სადღეისო რევოლუციონური ლოზუნგები: ზავის, პურის, მიწის, თავისუფლების და ის დიდი აზრი გაატარეს, რომ თავისუფლებაც ისეთივე შეფარდებითი ცნებაა, როგორც სხვა ყველა ცნებები.

იგი განხორციელდება იმდენათ, რამდენათაც სამკვდრო—სასიცოცხლო ბრძოლაში პროლეტარიატი გაიმარჯვებს. მაშასადამე, დასკვნიდენ ისინი, პროლეტარიატის დღევანდელი ბრძოლა სჭედს ნამდვილ თავისუფლებას, მორჩილება „დაწყნარება", მორიგება—შეთანხმება კი პირიქით ამაგრებს მონობას. მაშ ბრძოლა დაუცხრომელი, ბრძოლა დაუზოგველი, თუ გვინდა ნამდვილი თავისუფლება განვამტკიცოთო, მოუწოდებდენ ისინი ერთხმათ და ჯარის კაცნიც მათ მოწოდებას ტაშის ცემით ეგებებოდენ.

ზოგი ორატორთაგანი იმ გარემოებასაც ეხებოდა, რომ მიტინგზე მენშევიკ-ესერების წარმომადგენლები არ გამოცხადდენ; ორატორებმა ნათლათ დაანახვეს ხალხს, თუ რას ნიშნავს მათი ბოიკოტი. ეს მიბაძვაა იმის, რაც მოხდა მათი თანამოაზრეების მხრით პეტროგრადში, როცა ამათ საბჭოების მეორე სიეზდი დატოვეს და უმრავლესობას არ დაემორჩილენ ახლა ამ ურჩ „რევოლუციონერებს" მომხრეები პროვინციებშიაც აღმოუჩნდენ, რომლებიც მათთან ერთად ცდილობენ საბჭოების ძალა—უფლება შეზღუდონ და არარათ აქციონ. ჩვენდა სავალალოთ ერთი ასეთი პროვინციათაგანი ჩვენი მხარე, ამიერ კავკასია აღმოჩნდა სადაც დღეს ჩვენი მენშევიკების და და ახლათ გამოჩეკილი ესერების ბლოკი მძვინვარებს. მათ ბოიკოტი გამოუცხადეს ჩვენს მიტინგს, მაგრამ ამით ისინი კონტრ-რევოლუციონურ ბანაკში გადაბარგდენ და მით დღემდე კიდევ მათი მომიმედე ხალხსაც დაანახვეს, რომ ჭეშმარიტ რევოლუციასთან კავშირი გაწყვეტილი აქვთ.

მათი გულისნადები დღეს აშკარაა და ჩვენც ვეცდებით შესაფერათ შევხვდეთ მათ გადამწყვეტ ბრძოლაში. მიტინგმა ერთხმათ მიიღო ბოლშევიკური რეზოლიუცია და წესიერათ დაიშალა საღამოს ხუთ საათზე.

რუსეთის ხალხთა უფლებების დეკლარაცია

მუშათა და გლეხთა ოქტომბრის რევოლიუციამ საყოველთაო განთავისუფლების საერთო დროშით დაიწყო. თავისუფლდებიან გლეხები მემამულეთაგან: ამიერიდან აღარ არსებობს მემამულეთა საკუთრება მიწაზე,—იგი გაუქმებულია. თავისუფლდებიან ჯარისკაცნი და მეზღვაურნი თვითმპყრობელ გენერლებისგან: ამიერიდან ისინი თვით ან ჯარისკაცებისგან უნდა იქმნენ არჩეულნი და დამტკიცებულნი, საჭიროების დროს გადაყენებულიც. თავისუფლდებიან მუშები კაპიტალისტებისა და თვითნებობისგან: ამიერიდან ფაბრიკა—ქარხნები მუშათა კონტროლს უნდა დაექვემდებარონ. ყოველივე ცოცხალი და ცხოველმყოფელი ძალა ამიერიდან თავისუფალია ყოველგვარ შემხუთველ ბორკილებისგან.

დარჩენ მხოლოთ რუსეთის ხალხნი, რომლებიც დღემდე შევიწროებას და ძალმომრეობას იტანენ და რომელთა განმათავისუფლებელ ზომების განხორციელებას ახლავე უნდა შევუდგეთ და ეს ზომები მტკიცეთ და შეურყევლათ ახლავე უნდა გატარდეს ცხოვრებაში.

თვითმპყრობელ მეფის ბრძანებლობის ხანაში ხალხთ ერთმანეთის წინააღმდეგ ამხედრებდნენ სისტემატიურათ· ასეთი პოლიტიკის ნაყოფი ყველამ იცის: ხოცვა-ჟლეტა და პოგრომები ერთი მხრით ხოლო მეორე მხრივ ესერების დამონება.

ეს ძალმომრეობისა და ძარცვა აწიოკების პოლიტიკა სამუდამოთ უნდა დაიხშოს: ამიერიდან რუსეთი იხელმძღვანელებს მხოლოდ ხალხთა ნება-ყოფლობითი და პატიოსანი კავშირის პოლიტიკით.

თებერვლის რევოლიუციის შემდეგ, იმპერიალიზმის ხანაში, როცა ძალაუფლება კადეტურ ბურჟუაზიას ჩაუვარდა ხელში, რომელიც წესისა ნების პოლიტიკას თუმცა არ აწარმოებდა, მაგრამ მაინც ვერ დაადგა გაბედვით ხალხთა ნდობის გზას და შიშარა და უნდობელი და პროვოკაციული პოლიტიკის წარმოება დაიწყო, თუმცა ყოველივე ამას იგი „თავისუფლებაზე“ და „ხალხთა უფლებებზე“ სიტყვიერი განცხადებებით ოსტატურათ ფარავდა. ასეთი პოლიტიკის შედეგიც ყველასთვის აშკარა გახდა. ეროვნული მტრობა-შუღლის გაძლიერება და ხალხთა ურთიერთისადმი ნდობის გაქრწყლება.

ამ არა საკადრისს პოლიტიკასაც, რომელიც მხოლოთ სიცრუის, უნდობლობის, ფარისევლობის, მიზეზიანობის და პროვოკაციის პოლიტიკას გამოხატავს, ბოლო უნდა მოეღოს,

მის მაგიერ უნდა ვაწარმოვოთ აშკარა, პატიოსანი პოლიტიკა. რომელიც სავსებით აღადგენს რუსეთის ხალხთა შორის სრულ—საურთიერთო ნდობას.

მხოლოთ ასეთ საურთიერთო ნდობას შეიძლება მოჰყვეს რუსეთის ხალხთა პატიოსანი, მტკიცე და პირდაპირი კავშირი.

მხოლოთ რუსეთის ხალხთა ასეთ მტკიცე კავშირს მოჰყვება რუსეთის ყველა ხალხთა მუშების და გლეხების შედუღება ერთ რევოლიუციონურ ძალათ, რომლის წინააღმდეგ ბურჟუაზიის ყველა იმპერიალისტურ—ანექსიონურ თავდასხმანი და იერიში ვერას გახწყობენ.

გამოდიოდა რა ამ დებულებიდან ივნისში მუშათა და სალდათთა საბჭოების პირველმა სიეზდმა რუსეთის ხალხთა თვით გამორკვევის უფლება საქვეყნოთ ილიარა.

მეორე სიეზდმა საბჭოებისამ კიდევ უფრო გადაჭრით გარკვევით მიიღო და დამტკიცა რუსეთის ხალხთა სრული უფლება ეროვნული თვითგამორკვევის,

ასრულებს რა საბჭოთა მეორე სიეზდის ნება-სურვილს, ხალხის კომისართა საბჭომ დაადგინა, რომ თავის მოქმედებას რუსეთის ეროვ საქმეებში საფუძვლად დაუდვას შემდეგი დებულებანი:

1 რუსეთის ხალხთა თანასწორობა და სუვერენობა.

2. რუსეთის ხალხთა სრულიად თავისუფალი თვითგამორკვევის უფლება, ვიდრე გამოყოფამდე და საკუთარ სახელმწიფოს შედგენამდე.

3. გაუქმება ყველა ეროვნულ რელიგიოზურ უპირატესობისა, გინდ შეზღუდვისა.

4) თავისუფლად განვითარების უფლება ნაციონალურ უმცირესობათათვის და ეტნოგრაფიულ ჯგუფებისათვის, რომლებიც კი რუსეთის ტერიტორიაზე ბინადრობენ.

აქედან გამომდინარე დეკრეტები დაუყონებლივ იქნება გამოცემული, როგორც კი შედგება ეროვნებათა საქმეების გამგე კომისია.

რუსეთის რესპუბლიკის სახელით ეროვნულ საქმეთა ხალხის კომისარი იოსებ ჯუღაშვილი—სტალინი.

ხალხის კომისართა საბჭოს თავმჯდომარე ვლ. ულიანოვი (ლენინი).

2 ნოემბერი 1917 წ.

ტფილისის მუშათა და ჯარისკაცთა საბჭოს შეერთებული სხდომა.

10 ნოემბერს სახალხო სახლში ნ. ჟორდანიის თავმჯდომარეობით მოხდა ტფილ. მუშათა და ჯარისკაცთა საბჭოს შეერთებული სხდომა,

დღის წესრიგი 1) საბჭოს ხელ-ახალი არჩევნები, 2) ტფილ. გარნიზონის დელეგატთა კრება, 3) მოხსენება რუსეთის საბჭოთა მეორე სიეზდის შესახებ.

პირველ კითხვაზე პატარა მოხსენება გააკეთა მენშევიკმა კუზნეცოვმა, სადაც მან საბჭოს წარმოუდგინა არჩევნებისათვის სახელმძღვანელო პროექტი და სამტკიცებლათ,

ცოტა შესწორების შემდეგ საბჭო ამტკიცებს მას.

შემდეგ მეორე კითხვაზე მოხსენებას აკეთებს ჯარისკაცთა სექციის თავმჯდომარე ვერეშჩაკი (ესერი). იგი უარყოფს და დამნაშავეთ სთვლის საბჭოს გვერდით არსებულ გარნიზონის „დელეგატთა კრებას“ და მოითხოვს, რათა ის ახლავე გაუქმებულ იქნას.

ეგრედ წოდებული „დელეგატთა კრება“ წარმოშვა იმ გარემოებამ, რომ საბჭოს აღმასრულებელი კომიტეტი არ ფიქრობდა საბჭოს ხელ ახალი არჩევნები მოეხდინა, წინააღმდეგობა უწევს დაკიდეც არა სასურველათ სცნობდა ამ არჩევნების შედეგს; ხოლო გარნიზონის აზრით ეს რვა თვის წინეთ არჩეული საბჭო ახლა სრულებით არ გამოხატავს ამომრჩევლების ნება—სურვილს და ამიტომ საჭიროა პარალელურათ მის გვერდზე მოეწყოს ორგანიზაცია გარნიზონის წარმომადგენლებისგან „დელეგატთა კრების“ სახით, რომლის მთავარი დანიშნულება არის ეს ხელახალი არჩევნები მოაწყოს.

აღმასრულებელმა კომიტეტმა კი თავის სხდომაზე მისი დათხოვა-გაუქმება მოითხოვა; ხოლო ბოლშევიკების ფრაქციამ იმავე სხდომაზე ასეთი საქციელი დაგმო და ცალკე რეზოლიუციით მოითხოვა, სანამ არჩევნები მოხდებოდეს, მანამდის ორივე ერთად, თანხმობით, ხელი-ხელ ჩაკიდებული იმუშაონ არჩევნებისათვის, და მხოლოთ ამ არჩევნების შემდეგ ჩაითვალოს გაუქმებულათ „დელეგატთა კრება“.

დიდი ხნის კამათის შემდეგ საბჭოს სხდომამაც იგივე „გაუქმების“ რეზოლიუცია გამოიტანა, რაც ამას წინათ აღმასრულებელმა კომიტეტმა. ბოლშევიკების ფრაქციამ ახლა კიდევ მეტი სიმკაცრით დაჰგმო მათი ასეთი „გამოსვლა“ და თავისი პოზიცია განმარტა.

განსაკუთრებით აღსანიშნავია ტფილისში კარგათ ცნობილი მენშევიკების სანჩო-პანჩოს, ორ სკამზე მჯდომი ცრუ „ბოლშევიკი“ გ. ჯუღელის „გამოსვლა“; თუმცა ყველამ უწყის და მისი ნამოქმედარიდან ნათლათ სჩანს, რომ ბოლშევიკებთან მას არაფერი აერთებს. ამ ვაჟბატონმა ამჟამადაც თავისი არ დაიშალა და გამოაცხადა რა თავი „ბოლშევიკათ“, დაუწყო ლანძღვა ბოლშევიკებს და „დელეგატთა კრებას“.

მისი ასეთი „გამოსვლით“ აღშფოთებულმა ბოლშევიკების ფრაქციამ ამხ. ნაზარეტიანის პირით, სასტიკი გაკიცხვა, გამოუცხადა მას, და მოსთხოვა რომ ამიერიდან აღარ გაბედოს ბოლშევიკების სახელით გამოსვლა, რომ ვერ შეძლოს მან აწი ბოლშევიკების იარლიკს ამოეფაროს და მით ტალახში სვაროს, ბოლშევიზმი და ბოლშევიკები.—

ხევახელი

...სეთის ...რონიკა.

ივანოვო-ვოზნესენსკი (ცალ. დამ. მიუხედ.)

მუშ. და სალ. დეპუტატების საბჭო დახარბებულია ხელისუფლებით შეიტყო პეტროგრადის ამბებს. საბჭომ გამოყო ხუთი კაცი, რომელთაც მიემატათ ორი. ამ შვიდი კაცის ხელში არის ფაქტიურათ მთელი ძალა-უფლება. მენშევიკები ირყევიან. შეუდგენ წითელი გვარდიის გა...

ფართოებს. იარაღის ნაკლებობა... წყვეტს, იარაღი ჩამოართვეს ... რვ ფაბრიკანტებს, რომელთა... აჩნდათ: ზოგს ხუთი, ზოგს—... ბილი პატრონებით. ფოსტის... სახურებამ მოინდომეს ხელი... ახალ მთავრობისათვის თავის... მიწერილობის თანახმათ, მარ... ლების შემდეგ (დაიკავეს ... 200 მილ. სახური მესწყვეტ... ადგილობრივი (2000 კაცი) ... საბჭოს ემხრობა. პეტერბურგის... ჯარი ბლოკადებით შეხვდა. გა... უფროსი, კერენსკის მომხრე, ... ნეს მის ადგილზე პოლკების ... მა სხვა დააყენა. ქალაქში და... 300 ათასი მუშა გაფიცულია: მი... 6 მ. 50 კ. დღიური ქირა—მინიმ... რიკანტები ჯიუჯიობით უარს ... ბენ, ეცდიან საქმის მდგომარეო... მორკვევას ცენტრში. ოლქში ყო... ძალა-უფლება საბჭოების ხელში... ვიდა. ქალაქიდან დაიხმარე ჯარი... ზავნეს მოსკოვში.

ორეხოვო. მუშები ალტაცებით... დენ პეტროგრადის ამბებს, სა... თან ერთად ემხრობიან ახალ რე... ციონურ მთავრობას.

ვლადიმირი. 31 ოქტ. ძალა-... უბრძოლველათ გადავიდა სა... ხელში. იმუშავებენ პროექტებს: ... ფინანსების, კანტროლის და მიწ... სახეებ, პოლკებში, დრუჟინებში, ... ზონში, კომისარების უმეტესობა... ბია. აპირობენ კომანდირების და ... ნიკების არჩევას. სასურსათო საქ... მლობს, აწყობენ გაკ...ლაფ... საქმეს ქალაქსა და სოფელს შო... გრომები არ არის და არც იქნება.

სმოლენსკი. ძალა-უფლების ... კითხვა კიდევ არ გადაწყვეტილა. ბობს ორი შტაბი, ძველი—მოს... ყონებული მთავრობის და ახალ... შევიკური. უკანასკნელის ხელში... ლი არტილერია, გარნიზონის... ლესაბა—25 ათასი თითქმის სულ... შეიარაღებული. ტყვის მფრქვე... და ავტომობილები ახალს შტა... ვიდრე ძველს. შტაბები მტრულ... ბილებში არიან ერთმანეთთან ... მახვა გარნიზონის ნაწილების... რომელიც ... თავისი ... ბოლშევიკური რეზოლიუცია. გა... დაიკავა ფოსტა-ტელეგრაფი. საბ... ნობას და აჯობს გაძლიერებულ... რაჟუდი.

პირველი ნოემბრიდან გაზეთი

ბრძოლა

გამოდის ყოველდღიურათ.

გაზეთის ფასი: წლის დამლევამდე	ლირს	4 მ.
ერთი თვით	"	2 მ.
ცალკე ნომერი	" —	10 კ.
მეგაზეთეებს მიეცემათ ცალი		07 კ.

გაზეთის გამოწერა შეიძლება: 1) „ბრძოლის“ და „კავკ. რაბოჩის“ კანტორაში, ტფილისი, გიორგის ქუჩა № 1.

2) ჩვენი პარტიის ტფილისის ოთხივე რაიონის ბიუროში.

3) ჩვენი პარტიის პროვინციის ყველა ორგანიზაციებში.

ტფილისის ამხ. მუშებს და გაზეთის გამავრცელებლებს ვთხოვთ გაზეთი მოიკითხონ და გასავრცელებლათ წაიღონ სტამბიდან ყოველ საღამოობით, გარდა კვირა უქმე დღეებისა. სტამბა—ამხანაგობა „ქართლი“ ძველი სემინარიის ეზოში. შესავალი ლორის მელიქოვის ქუჩიდან. რედაქციის ადრესი: ტფილისი, განოვის ქ. № 8.

ამხანაგებო! ხელი შეუწყვეთ ყოველმხრივ „ბრძოლას“: მუშათა ორგანო მხოლოთ მუშებისავე ძალღონით და საშუალებით შეიძლება არსებობდეს.

ელექტრო-მბეჭდავი სტამბა „ქართლი“, ლორის-მელიქოვის ქუჩ